

Borgbjerg: Der er dog en himmelvid Forskel (Afbrydelse)... ja, paa det, vi her tale om, og paa Enkeltheder i et stort Lovforslag om Toldsatser, hvor der er Tale om nogle Øre mere eller mindre, nogle Kroner mere eller mindre, hvor man søger gennem hele Udvalgsbehandlingen at faa Loven gennemført i mere frihandelsvenlig Retning end oprindeligt, og hvor man ikke kan faa alt med — ellers var jo alt Rigsdagsarbejdet umuligt, hvis man ikke ud fra en vis Opportunisme kan vurdere Forskellen paa dette og det, som her foreligger, nemlig et Principspørgsmaal af den mest afgørende Betydning, et stort Spørgsmaal af en saadan Betydning, at den nuværende Finansminister erklærede det for et Sammenstød mellem Kultur og Ikke-Kultur, mellem Fremskridt og Reaktion. At man der udtaler sig imod dette kulturfjendtlige Angreb ved 1ste Behandling og ikke desto mindre ved 2den Behandling gaar med dertil, det er af lignende Art, som hvis jeg havde udtalt mig for den almindelige Valgret og dog var gaaet med til dens Indskrænkning. Jeg bruger dette Eksempel med velberaad Hu, for det var netop lige det Eksempel, som den højtærede Finansminister brugte, da han i sin Tid blev angreben paa et lignende Grundlag som jeg nu, da sagde han: Der er Forskel mellem at gaa med til Legemsstraf, fordi der er føjet nogle humane Bestemmelser til, og saa at gaa med til andre Ting, det sagde den højtærede Finansminister, og jeg er vis paa, at han vil vedstaa det den Dag i Dag — det er det samme som at indføre almindelig kommunal Valgret paa Landet mod, at der blev gennemført et Toklassesystem i København. Saaledes faldt den højtærede Finansministers Udtalelser under de heftige Debatter, vi den Gang førte, og dem staar jeg ogsaa paa endnu. Legemsstraffens Genindførelse var et bærende Princip, og dette Princip kunde de, der havde en virkelig Overbevisning i den Sag, ikke gaa med til at godkende, fordi der blev hæftet humane Bestemmelser til, det var som Ild og Vand, de kunde ikke forliges.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Det er usædvanligt, at der taler to Ministre i samme Sag, navnlig naar Sagen ligger udenfor den enes Ressort; men da det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) nu mener i sit Bekneb at kunne adressere sine grundløse Beskyldninger ved at henvise til min Stilling under den saakaldte Pryglelovs Behandling, finder jeg

mig nødsaget til at gøre en Afvigelse fra dette. Jeg kan bare henvise til, hvad der ligger offentligt for af mine Udtalelser i Rigsdagstidende og min Afstemning ved den Lejlighed. Det er neppe muligt for noget Medlem, ej heller for det ærede Medlem selv, at paavise nogen mere gennemført Overensstemmelse mellem da og nu end det, min Stilling er Udtryk for den Gang og nu. Tidspunktet og den Omstændighed, at Sagen ligger udenfor min Ressort, gøre, at jeg ikke skal forfølge det videre. Jeg fremsætter blot denne almindelige Paavisning og henstiller til det ærede Medlem først og fremmest og til det høje Ting at søge efter.

Det ærede Medlem søgte jo at klare sin egen Stilling, da der blev draget en Parallel mellem Forholdet her og hans Stilling til Toldloven. Jeg genkalder for øvrigt da i Erindringen, hvorledes den hele socialdemokratiske Provinspresse skreg op Dagen for Afstemningen over Toldloven og kaldte det for det allerskændigste Forræderi, der endnu var begaaet, noget endog mere skændigt end Valgretsforliget, som de dog havde skreget op om, og Dagen efter stod alligevel det ærede Medlem som Ordfører for dette det allerskændigste Forræderi. Saa sagde det ærede Medlem for at redde sig ud af det, at der er dog Forskel. Der er dog Forskel paa Fisk, sagde Manden, han falbød Skruptudsen, der er dog Forskel paa Toldloven og saa dette principielle heri Prygleloven, der er Forskel paa, om man stiller sig saadan og saadan til Enkeltheder. Ja, men det var just Enkeltheder, der var Tale om i den saakaldte Pryglelov. Den Pryglelov, jeg stemte for, havde ganske andre Enkeltheder end den Pryglelov, som det ærede Medlem formodede, at jeg ikke vilde have stemt for paa et tidligere Tidspunkt.

Dinesen: Jo, den Parallel, jeg drog mellem Toldloven og Straffeloven, er fuldt berettiget. Hvis jeg vilde fortsætte med det ærede Medlem, kunde jeg minde det ærede Medlem om Christiansborg Slot. Da slog det ærede Medlem fuldstændig over i sin egen Modsætning. Handlede han da ogsaa efter sin Overbevisning? Jeg vil ikke sigte det ærede Medlem for ikke at gøre det, men det er ganske uberettiget, at det ærede Medlem her sigter andre Medlemmer for ikke at handle efter deres Overbevisning.

Borgbjerg: Jeg ved ikke, hvad den højtærede Landbrugsminister sigter til med Hensyn til Toldloven. Hverken jeg eller